

РЕШЕНИЕ

№ 4563

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 29.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2802** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на А. Р. Д. , ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. А. от ВАК срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 23-4332-000845 / 17.02.2023 г., издадена от Д. Т. , полицейски инспектор в отдел „ПП“ при СДВР – за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца на основание чл.171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП. Твърди се, че издадената Заповед за налагане на ПАМ е неправилна, незаконосъобразна, съставена в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон.Изложени са конкретни доводи за материална незаконосъобразност на оспорената заповед . Претендират се разноски.
В съд.заседание жалбоподателя не се явява и несе представлява . Депозирана е молба от 26.06.2023г , в която адв. А. заявява ,че поддържа жалбата и моли да се отмени същата ,като препраща към съображенията за материална и процесуална незаконосъобразност в жалбата . Представен е с молбата и списък на разноските , съгл.чл.80 от ГПК.
Ответникът също не се явява и не изпръща представител. Не взема становище по същество на спора.
Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:
Оспорената пред настоящата инстанция принудителна адм.мярка - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП

е наложена на жалбоподателя в качеството му на собственик на МПС –л.а Форд Фюжън с ДК [рег.номер на МПС] , което МПС е било управлявано от И. И. С. с ЕГН [ЕГН] ,без последния да притежава СУМПС ,валидно за територията на РБ- водача е български гражданин,но управлява горепосоченото МПС с чуждестранно национално свидетелство / СУМПС издадено от Великобритания / ,без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в РБ. Нарушението е установена ,при извършена проверка на 10.02.23 г., около 14.30 часа, в [населено място] по [улица]с посока на движение МС „О.“ към [улица],за което на водача е съставен АУАН серия GA№771317 /10.02.2023г ,за нарушение на чл. 152, ал. 1, вр. чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. Със същия АУАН са отнети свидетелството за регистрация на МПС и регистрационните табели на автомобила

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който е предоставил управлението на моторно превозно средство на лице, без да притежава съответното свидетелство за управление – за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай в процесната заповед е посочено, че на конкретна дата – 10.02.2023г , И. И. С. с ЕГН [ЕГН] управлява лек автомобил Форд Фюжън с рег. Номер СВ9468РВ , собственост на А. Р. Д. – жалбоподател в процеса , без да притежава свидетелство за правоуправление,тъй като е нарушил разпоредбата на чл.162 ал.1 от ЗДвП-водачът управлява, без да притежава свидетелство за правоуправление валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС-водчът е български гражданин,а управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство,издадено във Великобритания,без да е променено след пребиваване повече от три месеца в България на осн. Чл.162 ал.1 от ЗДвП. Не се спори ,че жалбоподателя е предоставил управлението на автомобила на лицето И. И. ,които при проверката е представил чуждестранно СУМПС т.е издадено от друга държава ,която не е член на ЕС/ .

В акта за установяване на административно нарушение, който е част от преписката по делото е посочено ,че водача И. за последно е влязъл на територията на страната на 22.10.2022г и не е подменил СУМПС след изтичане на 3 месечния срок, с което фактическия състав на чл.162 ал.1 от ЗДвП е изпълнен. В случаите на чл. 162, ал. 1 ЗДвП следва да са налице изискванията за валидност на чуждестранното СУМПС, посочени в чл. 161, т. 1-5 ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на

територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи: т. 1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; т. 2. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, буква "а" от него; т. 3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език; т. 4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата и т. 5 свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария. Разпоредбата на чл. 162, ал. 1 ЗДвП, на която се е позовавал органа е приложима във връзка с разпоредбата на чл. 161 ЗДвП, уреждаща кога едно СУМПС, издадено в друга държава е валидно на територията на Р. България. Следователно основният спорен момент в настоящото производство е относно валидността на СУМПС, издадено от Великобритания на територията на България, който следваше да бъде установен от жалбоподателя. Осъщественият състав на чл.171 т.2а от ЗДвП се свежда до притежаването/непритежаването на съответното СУМПС. Същото като официален удостоверителен документ е със срок, което предопределя и срочността на правото на водача да управлява МПС, разполагайки с валиден удостоверителен документ за правоспособност. С изтичането на срока, за който държавата е признала на съответното лице правото да управлява МПС, същото се прекратява . Срочността на правото е отразена в официалния удостоверяващ правото документ. В случая се потвърждават изводите на административния орган, че към 10.02.2023г И. ,на когото жалбоподателя е предоставил управлението на МПС не е притежавал валидно СУМПС за територията на България, ,а това само по себе си е предпоставка за приложението на чл.171 т.2а от ЗДвП. Не се споделя тезата на проц.представител на жалбоподателя ,че жалбоподателя е следвало да се подведе под административно-наказателна отговорност за нарушаване на чл.177ал.1 т.3 б.“а“ от ЗДвП,за да е налице материално-правно основание за налагане на ПАМ. Същата е в противаречие с чл.171 ал.1 от ЗДвП и с целта на ПАМ.

С оглед горното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, втори състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Р. Д. , ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. А. от ВАК срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 23-4332-000845 / 17.02.2023 г., издадена от Д. Т. , полицейски инспектор в отдел „ПП“ при СДВР – за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца на основание чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП като неоснователна и недоказан.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.172 ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

